

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319202427
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5319202427.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúceho na území SR prostredníctvom - BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanej S. O., J.. XX.X.XXXX, G. N. XXX, XXX XX Y. v konaní o zaplatenie 1.116,12 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 660,36 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 660,36 € od 4.10.2016 do zaplatenia, ktoré jej súd p o v o ľ u j e uhradiť v pravidelných mesačných splátkach po 20,- €, splatných vždy k 28. dňu v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku, až do úplného zaplatenia, pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 18,34 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 12.9.2019 domáhal voči označenej žalovanej zaplatenia sumy 1.116,12 € spolu s úrokom z úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 933,03 € od 16.9.2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.083,12 € od 16.9.2016 do zaplatenia, a to z titulu neuhradenej časti revolvingového úveru poskytnutého predchodcom žalobcu (spoločnosťou CETELEM Slovensko a. s.) žalovanej na základe zmluvy s identifikačným číslom XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.12.2014. Žalobca v rámci skutkových tvrdení uviedol, že s účinnosťou ku dňu 30.6.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti Cetelem Slovensko, a.s., pričom spoločnosť Cetelem Slovensko, a.s. v dôsledku tohto zlúčenia zanikla, a to bez likvidácie. Žalobca sa stal jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 16.12.2014 uzavrel predchodca žalobcu ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Obsahom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanej dlžníčke revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- € na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 3.1 časti 2 úverovej zmluvy bola žalovaná oprávnená čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu a tiež výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených alebo prevodom na účet určený žalovanou alebo iným dohodnutým spôsobom. Po dobu trvania úverového vzťahu

vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.078,23 € tak, že sumu 1.010,97 € čerpala výbermi v hotovosti z bankomatov a platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 67,26 € predstavujú poplatky, ktoré predchodca žalobcu žalovanej v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny účtoval. Žalovaná sa v zmysle zmluvy zaviazala riadne a včas splácať poskytnutý úver formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok. Svoj záväzok však neplnila. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradila len časť dlžnej sumy, a to 350,61 €. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok žalobca dňa 15.9.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaná má ku dňu podania žaloby vo vzťahu k žalobcovi neuhradené záväzky v celkovej výške 1.116,12 € (933,03 € z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 120,76 € z titulu dlžných úrokov z úveru, 29,33 € z titulu dlžného poistného z úveru a 33,- € z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Okrem toho je žalovaná povinná uhradiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 933,03 € od 16.9.2016 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.083,12 € od 16.9.2016 do zaplatenia. Žalobca k žalobe pripojil zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty zo dňa 16.12.2014, tabuľkový výpis z úverového účtu žalovanej, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, o prijatých splátkach, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, podací hárok a doručenkú.

2. Žalovaná, ktorej bola žaloba doručená dňa 21.1.2020, sa k žalobe písomne nevyjadrila, dostavila sa však na pojednávanie, na ktorom potvrdila vznik zmluvného vzťahu so žalobcom. Uviedla, že s ním uzavrela len jednu jedinú zmluvu, žalobcom uvedenú sumu čerpala, nakoľko takú možnosť mala. Nie je si však istá, či neuhradila viac než 350,61 €. Uviedla, že na daný úver uhradila už 566,72 €, k čomu predložila aj poštové poukazy, jeden na sumu 33,- €, jeden na sumu 14,88 €, sedem na sumu 45,- € a dvanásť na sumu 15,68 €. Na doplňujúce otázky súdu vo vzťahu k uvedenému uviedla, že variabilný symbol jej prideliť veriteľ, poslal jej ho poštou. Týkal sa úveru, ktorý jej bol poskytnutý na účely kúpy televízora zn. Samsung. Úhrady vo výške 45,- € boli realizované z titulu upomienok za oneskorené úhrady splátok. Následne v rámci doplnenia skutkového stavu na otázky súdu uviedla, že na revolvingový úver neuhradila viac, než sumu, ktorú udal žalobca. Požiadala o možnosť uhradiť žalovanú sumu v splátkach, a to v čo najnižších možných splátkach, nakoľko v súčasnosti je nezamestnaná, sama s tromi deťmi, dve deti sú už síce plnoleté, avšak študujú, pripravujú sa na budúce povolanie, nie sú schopné živiť sa samé a tretie dieťa má osem rokov. Žalovaná musela poslednú prácu ukončiť výpoveďou zo zdravotných dôvodov, nakoľko má epilepsiu, záchvaty, užíva lieky. Zdravotný stav ju ovplyvňuje, preto nemôže vykonávať akúkoľvek prácu. V súčasnosti pri pohovoroch sa zaujímajú aj o jej zdravotný stav. Nemá žiaden príjem, nepoberá dávku v nezamestnanosti, žije u priateľa, ktorý uhrádza výdavky spojené s bývaním. Na svojho bývalého manžela podala aj trestné oznámenie pre neplatenie výživného na deti. Uvažuje nad vybavením invalidného dôchodku.

3. Súd na prejednanie uvedeného sporu nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti strany žalobcu, ktorá svoju neprítomnosť ospravedlnila, vyjadrila súhlas s prejednaním veci v jej neprítomnosti, nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a doplnil skutkový stav v súlade s § 150 ods. 2 CSP (viď odsek 2 týkajúci sa vyjadrení žalovanej učinom až na pojednávaní). Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery:

4. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Cetelem Slovensko, a.s., a žalovaná uzavreli dňa 16.12.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, upravenú v prvej časti a zároveň i zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty, upravenú v druhej časti uvedenej zmluvy s identifikačným číslom XXXXXXXXXXXXXXXX. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca uplatnil v tomto spore nárok zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, nie zo zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere poskytnutom na TV zn. Samsung, ktorého úhrady žalovaná na pojednávaní preukazovala. Zmluvou o revolvingu sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi revolvingový úver s výškou úverového rámca 5.000,- €, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- €. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 28,68 % ročne a RPMN vo výške 46,36 %. Splátky mali byť splatnými 10. deň v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru. Žalovaná z poskytnutého úveru čerpala, vychádzajúc z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov, celkovú sumu 1.010,97 €, pričom na zmluvu zaplatila, vychádzajúc z potvrdenia o prijatí splátok, celkom sumu 350,61 €. Právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 15.9.2016. Vychádzajúc i z výpisu z obchodného registra mal súd

zistené, že s účinnosťou ku dňu 1.7.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti právneho predchodcu žalobcu a spoločnosti žalobcu.

5. Vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou (16.12.2014), súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných k tomuto dátumu.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere záväzkový vzťah, ktorý súd kvalifikoval ako vzťah spotrebiteľského charakteru, v nadväznosti na postavenie strán pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď predchodca žalobcu nesporne vystupoval ako dodávateľ pri výkone predmetu svojho podnikania a žalovaná ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Preto súd ustálil, že bolo nevyhnutné posudzovať tento právny vzťah podľa ustanovení právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (občiansky zákonník a zákon o spotrebiteľských úveroch), a to aj napriek tomu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútnym obchodom podľa obchodného zákonníka.

7. Vzhľadom k vyššie uvedenému, keďže súd vyhodnotil úver poskytnutý na základe vyššie uvedenej zmluvy žalovanej za spotrebiteľský, podrobil zmluvu súdnemu prieskumu z pohľadu zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmyslom tohto zákonného ustanovenia je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy plniť. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem doba trvania zmluvy a pojem termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ide o údaj, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napríklad z počtu splátok úveru). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nepochybne nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písmenom k), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, a preto pri písmene f) citovaného ustanovenia iný výklad, než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy (Krajský súd v Prešove 17Co/2/2015). Údaj o konečnej splatnosti má byť uvedený zreteľne a jasne pre každého, teda aj pre tzv. priemerného spotrebiteľa. Významom zákonného ustanovenia o termíne konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Krajský súd v Prešove 2Co/72/2015). Vyžaduje sa teda presná časová špecifikácia termínov splatnosti jednotlivých splátok a konečnej splatnosti celého úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétnych časových údajov, ktoré budú termíny splátok a konečnú splatnosť úveru predstavovať. Pokiaľ teda samotná zmluva tieto presné údaje neobsahuje, nemožno mať zato, že tieto predpoklady možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu termínu konečnej splatnosti úveru matematickými operáciami z iných dostupných údajov v zmluve (Krajský súd Košice 16Co/267/2015).

8. Rovnako v zmluve chýba aj ďalšia obsahová náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vychádzajúc zo zmluvy výška mesačnej splátky

bola určená „5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- €.“ Takto vymedzenú splátku súd považoval za neurčitú. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, v akej výške bude musieť splátky plniť, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, úrok, odmenu veriteľa a v prípade riadneho splácania úveru, kedy je splatnou posledná splátka, teda ako dlho bude úver splácať. Uvedené nemožno nahradiť vymedzením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu úveru, aká na úrok a aká na ďalšie prípadné poplatky, pretože až potom je dostatočne určité, akú časť istiny dlžník naozaj zaplatil a ako bude s jeho platbou naložené. Keďže uvedenú náležitosť zmluva bez pochyb neobsahuje, možno hovoriť o absencii podstatnej náležitosti zmluvy.

9. V zmluve napokon chýba aj ďalšia náležitosť vymedzená v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Suma 733,08 € uvedená v rámci dodatočných predpokladov pre výpočet RPMN nezodpovedá súčtu 12 splátok vo výške 58,10 € (697,20 €) a poplatku za správu úveru 2,99 €, teda sume 700,19 €, a to za predpokladu čerpania úveru vo výške 600,- € a riadneho splácania v 12 splátkach po 58,10 €. Keďže tento údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ uhradiť, je nesprávny, nie je možné považovať ho za údaj v zmluve uvedený. Uvedené obsahové nedostatky podľa názoru súdu vedú k následku, že úver treba hodnotiť v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca v takom prípade nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru či poplatkov (za poistenie, resp. iných), ale len na vrátenie rozdielu medzi skutočne čerpanou sumou úveru žalovanou a plneniami zo strany žalovanej. Keďže žalovaná čerpala v danom prípade peňažné prostriedky spolu vo výške 1.010,97 € a celkovo uhradila sumu 350,61 €, súd jej v prvom výroku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov predstavujúcu v danom prípade 660,36 €. Vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

10. Súd žalobu zamietol aj v časti, v ktorej žalobca požadoval od žalovanej zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktoré v žalobe vyčíslil vo výške 33,- €. Tieto náklady sú spravidla trovami vzniknutými v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v tzv. predsúdnom štádiu. Musia sa týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. V danom prípade však tieto náklady nie je možné považovať za konkrétne, ktoré by vznikli v súvislosti s uplatnením žalovanej pohľadávky, pretože žalobca nešpecifikoval, aké konkrétne výdavky mu v súvislosti s uplatnením žalovanej pohľadávky voči žalovanej vznikli. Vynaloženie týchto nákladov ani žiadnym spôsobom nepreukázal. Nepreukázal, aké konkrétne úkony súvisiace s uplatnením žalovanej pohľadávky vykonal. Z dôvodu nepreukázania účelnosti a dôvodnosti vzniku týchto nákladov súd žalobu aj v tejto časti vo výroku II. zamietol.

11. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou peňažného dlhu, žalobcovi vznikol nárok i na úrok z omeškania, ktorý žalobca uplatnil v zákonnej výške 5 %. Úrok z omeškania požadoval od 16.9.2016. K vzniku omeškania však neprodukoval žiadne konkrétne skutkové tvrdenia. Z listinných dôkazov pripojených k žalobe súd ustálil za deň vzniku omeškania 4.10.2016, ako deň nasledujúci po doručení oznámenia o zosplatnení úveru žalovanej (v zmysle doručenky na čl. 16 spisu). K skoršiemu vzniku omeškania nemal produkované žiadne tvrdenia či dôkazy.

12. Priznaný nárok súd povolil žalovanej splatiť v 20 € mesačných splátkach, v súlade s § 232/4 a 217/2 CSP, majúci za to, že je to s poukazom na tvrdené súčasné pomery žalovanej dôvodné i primerané. Súd je zároveň toho názoru, že povolením splátok v uvedenej výške nebude žalobca vo svojich majetkových pomeroch dotknutý, jeho pohľadávka bude postupne čiastočne uspokojovaná. V prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky žalovaná stráca výhodu splátok a vznikne jej povinnosť uhradiť dlh jednorazovo.

13. O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď rozhodol najskôr o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. V danom prípade sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.116,12 € (100 %), súd vyhovel jeho žalobe v časti o zaplatenie sumy 660,36 € (59,17 %). V tomto rozsahu bol žalobca úspešný. Vo zvyšnom rozsahu predstavujúcom 40,83 % bola úspešná žalovaná, preto čistý úspech žalobcu v tomto spore predstavuje 18,34 %. O výške tejto náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.